D·N
29/7 1947

Legaliserat spionerі

Sedan mer än två veckor har en militär medlem av den ryska beskickningen jämte tolk genomkorsat gränstrakterna i Tornedalen och därvid upprepade gånger besökt områden inom vilka utlänningar inte får vistas — ett förbud som särskilt meddelas de främmande legationerna och som stända måste ha varit ryssarna bekant. Att major Konnov handlat i samförstånd med sina förmän kan naturligtvis inte betvivlas. Enligt landsfogden i distriktet har ryssarna sökt införskaffa uppgifter av speciellt militär natur; försvarsområdets befälhavare meddelar att de setta studera befästningsanläggningar och härvid göra anteckningar. En svensk som handlade på detta sätt och lämnade de upplysningar han lyckats erhålla till främmande makt skulle straffas för spionerі.

Mot de ryska diplomaterna har emellertid intet verksamt inskridande skett. Man har blott vid något tillfälle påpekat att de befann sig inom förbjudet område — vilket inte hindrat dem att någon dag senare upprepa besöket. Polisen har icke ingripit, utan nöjt sig med att — åtminstone undre de senaste dagarna — söka följa deras förehavanden. Över huvud skulle, såvitt man kan bedöma, hela denna resa ha blivit obekant för allmänheten, om därest inte saken upptagits i Dagens Nyheter för fyra dagar sedan. De officiella rapporterna i ärendet är hemligstämplade. Utrikesdepartementet har hittills inte ansett en kommuniké nödvändig. Tendensen till mörkläggning förvarnis inte med krigets slut.

Myndigheternas passivitet förklaras av att diplomater åtnjuter immunitet. De kan inte åtalas eller dömas i det land där de är ackrediterade — den saken är klar. Och ofta utgår man från att denna handlingar inte på något sätt kan behövras, att t. ex. en diplomat som är i färd med att begå ett brott inte kan hindras att göra det. Denna uppfattning är dock högst tvivelaktig. För några år sedan hände i Förenta staterna att ett främmande lands minister, som genom fortkörning i bil i berusat tillstånd var farlig för den allmänna säkerheten, trots vädjanden motstånd fatttogs av poliseen och belades med handbojor. Från samma utgångspunkter borde det åtminstone vara möjligt att under beviskning förnissa en diplomat som ertappades på förbjudet område till en plats utanför detta område. Det borde rimligtvis också vara möjligt att fråsta honom de anteckningar och de fotografier som blivit ett resultat av det förbjudna besöket. En alltför grotesk situation föreligger då polisen tvingas att beordrasa sig till konstaterande av lewis spionerі.

Frågan angående hur den svenska utrikesledningens underlåtenhet att handla egendomlig. Atminstone för fem dagar sedan, — då Dagens Nyheter fick meddelande i saken — måste diplomatenas resa ha varit bekant i utrikesdepartementet. Men efter allt att döma sökte man icke förmå den ryska beskickningen att återkalla resenärerna. Eller är det möjligt att denna beskickning vägrat att efterkomma en anmodan från utrikesdepartementets sida?

Det egenartade institut som kallas diplomatisk immunitet förutsätter en korrekt hållning från diplomaternas sida. Normalt brukar också medlemmar av främmande beskickningar lämna uppgift om de resor de ämnar företa. Om dylik korrekthet inte lakttas, blir immuniteten en orimlighet, den kommer att innebära ett passivt godtagande av de mest hänsynslösa handlingar. Den reaktion som i efterhand är tänkbar blir knappast av någon reell betydelse. Om major Konnov förmås att lämna den ryska beskickningen i Stockholm — liksom skedde i fråga om en i spionerі inblandad rysk legationsmilitär förra året — är därmed föga hjälpt, han har redan införskaffat de uppgifter av speciellt militär natur; försvarsområdets befälhavare meddelar att de setta studera befästningsanläggningar och härvid göra anteckningar. En svensk som handlade på detta sätt och lämnade de upplysningar han lyckats erhålla till främmande makt skulle straffas för spionerі.

Mot de ryska diplomaterna har emellertid intet verksamt inskridande skett. Man har blott vid något tillfälle påpekat att de befann sig inom förbjudet område — vilket inte hindrat dem att någon dag senare upprepa besöket. Polisen har icke ingripit, utan nöjt sig med att — åtminstone undre de senaste dagarna — söka följa deras förehavanden. Över huvud skulle, såvitt man kan bedöma, hela denna resa ha blivit obekant för allmänheten, om därest inte saken upptagits i Dagens Nyheter för fyra dagar sedan. De officiella rapporterna i ärendet är hemligstämplade. Utrikesdepartementet har hittills inte ansett en kommuniké nödvändig. Tendensen till mörkläggning förvarnis inte med krigets slut.

Myndigheternas passivitet förklaras av att diplomater åtnjuter immunitet. De kan inte åtalas eller dömas i det land där de är ackrediterade — den saken är klar. Och ofta utgår man från att denna handlingar inte på något sätt kan behövras, att t. ex. en diplomat som är i färd med att begå ett brott inte kan hindras att göra det. Denna uppfattning är dock högst tvivelaktig. För några år sedan hände i Förenta staterna att ett främmande lands minister, som genom fortkörning i bil i berusat tillstånd var farlig för den allmänna säkerheten, trots vädjanden motstånd fattogs av poliseen och belades med handbojor. Från samma utgångspunkter borde det åtminstone vara möjligt att under beviskning förnissa en diplomat som ertappades på förbjudet område till en plats utanför detta område. Det borde rimligtvis också vara möjligt att fråsta honom de anteckningar och de fotografier som blivit ett resultat av det förbjudna besöket. En alltför grotesk situation föreligger då polisen tvingas att beordrasa sig till konstaterande av lewis spionerі.

Frågan angående hur den svenska utrikesledningens underlåtenhet att handla egendomlig. Atminstone för fem dagar sedan, — då Dagens Nyheter fick meddelande i saken — måste diplomatenas resa ha varit

bullfest efter doppet –
konsum bullar
styck 6 öre

Det smakar med första bullen och mjölk eller saft efter doppet! Sköna bullar, konsumbullar, krydda med kardemumma — i ungarnas smak.

konsum

PRESSGRANNAR

Den nordiska äktenskapslagstiftningen är genomsnarn i det nestas, men lägger omödiga hinder för par från det ena landet att vigas i det andra, finner Göteborgs-Posten (tp) med anledning av senaste tidens omskrivna broilloperaser till Oslo och tillbaka.

Medborgare från ett av de nordiska länderna, böra — om ljysningsgivaren, användning och godkända av fosterlandets myndigheter — utan uppehåll kunna få vigsel i ett av de andra länderna. Det är meningslöst att kräva lysning i ett land, där ett av brudparet saknar vederbörligt medlemskap för vara tillräckligt att henländer ger sin sanktion. Och vidare bör en polat från ett av länderna om så önskas kunna förrätta vigsel i ett annat land när papperen f. ö. äro i ordning.

De utomnordiska förhindra till Vinga böra föra med sig det goda, att de nordiska länderna lösa detta problem. Det ger icke omvägar att vigas med ett annu bättre ansvarsbete. Enligt vad vi erfarit är saken under behandling från norskt håll, och vi hoppas att man snart skall nå full enighet.

Förnuftig tanke. Om den realiseras kan det vara skäl att samtidigt taga en fundderare på lysningsproceduren i dess helhet. Som bekant är det tredje man att framställa eventuella invändningar mot ett blivande äktenskap kan en uppfattning från prediktorlen numera inte anses särdeles effektiv.

Uppgiften om byggnadsbegränsningen i statsrådet Erlanders senaste tal gav Sydsvenska Dagbladet (b) anledning till följ. pessimistiska reflexioner:

De förlustet en enskild byggherre kan lida på grund av vägrade byggnadstillstånd bekymra icke regeringen. Markisen och annan utrustning som finnas färdiga att användas för att hålla full sysselsättning och produktionsökning, tas det ej hänsyn till vid bevillanden av byggnadstillstånden, utan de statsråden. I samma anledning yttrade det det döljer att gärna klart för medborgarna att en ökning av varumängden är nödvändig, åtminstone så länge statsmakterna skjunda hinder i vägen för produktionsökning. I andra sidan uppmanas till en sådan. Statsrådet medgav, att investeringsbegränsningen kommer att medföra hinder för mycket angelägna rationaliseringar. Det blir ingen lätt sak för näringslivet att uppfylla sin nu mer än någonsin angelägna uppgift, nämligen att framställa en växande mängd varor.

Regeringsåtgärderna utgör ett steg mot en mera mer fullständig standardnivå och därmed ett nytt hinder för att återställa näringslivets ursprungsenskaplig.

Tvärtom måste nya regleringar, vilka sin tur ständigt föda nya, till slut innebära förverkligandet av profetian i ett allmera hindrande när av förordningar och bestämmelser. Det är alltså att ge, tror vi, redan förut av ett i dagens ekonomiska situation, av avvägt skattesystem och andra minskre lyckliga ingreppi i dess riktning, åtgärder, förutsättningarna skall kunna fylla sin nämnda viktiga samhällsuppgift. Det nedsvärtar på ett förutsättarna för den politiska meningsbrytningen med sina partiorganisationer på båda sidor, syn till minoritetens varningar: åtgärder som i sina konsekvenser förutsättningarna för näringslivet, att ts konsekvenserna därav, d. v. s. att trots allt få standard och produktion att blomstra.

Man kan få förvärket att den oförsakliga tidningen inte vill veta av den skärpta byggregleringen. I grund och botten lär dock alla vara rätt enliga om att just byggnadsverkamheten måste minskas, och att det resultatet kan uppnås endast på två vägar: antingen genom begränsning av tillgången eller genom att lätta byrrerna på upp- och nyorker att efterfrågan på bostäder rallakt sjunker. Den sonn förstnämnda senare utvägen synes börn deklarera det.

Att Sarabolagen får höja sina mat-priser betydligt mer än övriga restaurangföretag och dessutom enummma tillåtelse att höja ersättning för hotellrum finner Stockholms-Tidningen (fp) både överraskande och olämpligt:

Att några Saro-hotell ute i landet inte skulle ge det nettо, som i Stockholm med vinster för den skull inte att rörelsen går med förlust, är självklart och de också värdestiftet, som detta folkrestaurangföretag i huvudstaden ansetts ge åt från år redovisat, har man avårt att förbehovet av verksamhet bevisats genom dess hotell- och restaurangsiffror. Eller skulle det kanske vara så att en restaurang i Göteborg frankt påstår att Riks-Sara bör få ge sina hotell- och restaurangsiffror, utan drar för stora kostnader?

Nu vill hotellen ge, tro att de enskilda restaurangföretagen sätter i sjön, även om de får ge sina hotell- och restaurangsiffror. Men det kan vara rätt svn från deras sida att de inte behöver gå med att få ut hittre betrält så må den första också ge sina standardsiffror. Men regel är denna bättre på åtminstone de större prisjämförelserna.

Personalbekymren förklarar en del av läget. Den låga kvaliteten på servicen beror ofta på svårigheter att få tag på, att de som är tvungna att intaga ett större antal mål på svenska restaurangen har sökert ersatt det uttryck att en anda av monopolism gör sig bred, och det säger Hagerdal, ansvarshavande, med påföljd att viljan till god service håller på att slockna.

OFFICIELLT

Domänstyrelsen. E. o. förste byråsekreterare, fil. kandidaten Gösta Lundquist, assistere E. J. Wiel-Berggren har beviljats avsked från förstnämnda befattningen med utgången av augusti.

Lärarna. Provinsialläkare J. Wennerstrand, Byxe, har utsetts att tillika bestrida till provinsialläkartjänsterna i Göteborg och Partille distrikt. Han är uppförd på förslag till båda tjänsterna och har erhållit medicinalstyrelsens förord till samtliga tjänster.

— Medicinalstyrelsen har på förslag till provinsialläkartjänsten i Nattraby distrikt i Blekinge uppfört municipalläkare W. Frenning, Sölvesborg, förord. under återstående läggningar med regeringen om mer väsentliga ändringar i jordbruksstödet än som kan tas upp på den av mig avsedda vinden inom livsmedelskommissionen. Hotet att inställa hötstädden har därmed fått en mer precisserad innebörd. Det behöver knappast sägas att detta hot måste avlägsnas och att det bör avlägsnas i samhällssolidaritetens tecken.

Folkskolorna. Folkskollärare J. W. Hedengren, Gravel, har utsetts till föreståndare i Norra Ny skoldistrikt i Värmland.

— T. f. överlärare i Stockholms skoldistrikt Anton Gabrielsson har erhållit tillstånd att kvarstå i tjänsten.

Sundsvall, A. Nilsson, och K. E. Renström, Stockholm.

En första telegrafassistentkurs vid Stockholms telegrafstation sökes av telegrafassistenterna B. Hedebro, H. Hellström, B. Ingemansson, R. Johansson, S. Lernevall, S. Sandström, R. Schalin, P. Sundström och S. Tufveson, alla Stockholm.

En första telegrafassistentkurs på distriktsbyrån i Gävle sökes av förste telegrafassistent P. Bohlin, Boden, telegrafassistenterna B. Hedebro, Stockholm, S. E. Kalmlinger, Norrköping, F. Olofsson, L. Rudén och G. Rystedt, Stockholm, L. Tegner, Gävle, E. Thermenius, Sundsvall, T. Thorlerus, Stockholm, och G. Wallén, Gävle.

— En överkontrollörskurs på telegrafverkets byrån sökes av första kontrollörerna A. Gunnarsson och C. R. Langhorne samt kontrollörerna H. Werner-Jansson och S. Wiklund, alla i Stockholm.

— Till första expeditionsvakt vid Stockholms telegrafstation har konstituerats förste stationsbiträdet A. E. Andersson.

Statens järnvägar. Järnvägsstyrelsen har förordnat förste stationsskrivare S. E. Bohlén, Österund, till byråassistent i C. 24 på trafikinspektörsexpeditionen i Kristinehamn. Vidare har styrelsen konstituerat förste kontrolörerna A. E. L. Eberhardt och A. L. Andersson till kontrollassistenter på styrelsens kontrollkontor.

Flygplatserna. Vid flygplatsorganisationen har förordnats G. Lidbjörk till ingenjör i C. 24, E. Bolme till kontorsskrivare i C. 19, E. Holk till förste montör i C. 16, K. Norman och G. Olsson till konstruktörer C. 13, E. E. Wennberg-till garageförman i C. 12, T. H. Pettersson till fältförman i C. 12, S. H. O. Tönnerstedt, K. G. T. Fröldenlund och N. I. Lazaron till ingenjörer i C. 12, E. F. Kallman till förste flygplatsvakt i C. 11, B. E. S. Johnson, G. H. S. Rosander, J. F. Schmidt, S. C. Ytterell, H. E. Ahman, M. Lundberg, V. Lundgren, E. E. Thour, F. G. V. Larsson, N. Hallberg, S. Pettersson, A. V. Gustavsson, S. G. Gustavsson, K. W. Ekman och R. A. Pettersson till flygplatsvakter i C. 9. U. Segermeldahl till stationsbiträde i C. 8 samt E.-B. Lundberg till skrivbiträde i C. 6.

Tullverket. Generaltullstyrelsen har konstituerat e. o. kammarskrivaren vid tullkammaren i Borås O. G. Petrelius till bokhållare vid tullkammaren i Trelleborg L. V. Tullander till tullrevisionsassistent, där. kontrolören T. G. A. Lanzén till kontrolör i C. 10 vid Göteborgs hamntullkontor, Till e. o. kontrollörsvakt på kamtullkontor har förordnats förste expeditionsvakten A. F. H. Alexanderson och S. E. Friberg, till e. o. kontrollörsexpeditionsvakter i C. 9 vid tullkammaren i Göteborg förste kontrollassistenten J. Stockholm kontrollassistenten U. Öhlin. Till förste amanuens i C. 25 på kansliavdelningen har antagits kammarskrivaren vid centraltullkammaren i Stockholm A. B. Lundgren. Tullvaktén vid centraltullkammaren i Göteborg T. E. Gunnarsson har förflytta till tullkammaren i Luleå.

— Styrelsen förordnar att tullförvaltare B. Y. Malmström i Linköping får tullförvaltaretjänsten i Nyköping.

Högskolorna. Professorn i radiotekenik vid Chalmers tekniska högskola civilingenjör O. E. H. Rydbeck har utnämnts till professor i elektroteknik vid högskolan från den 1 juli nästa år.

Läroverken. Skolöverstyrelsen har för höstterminen utförda följande förordnanden vid Stockholmslärarverken:

Normalens flickläroverk: till e. o. adjunkter K. G. Ahnqvist, och Ragnhild Friberg-Nordenswärd; e. o. ämnesläraren Ebba Högberg, vik. lektor adjunkt Helge Kalén, e. o. adjunkter fil. lic. Gunhild Hellqvist och fil. kand. Olof Andersson samt till bitr. lärare fil. mag. Elsa Persson;

Södermalms flickläroverk: e. o. adjunkter Mårtha Kindahl, Sigrid Arvidson, Aina Erlander, N. G. Norman, Margit Rasmuson och Anna Hammarström, e. adjunkter fil. mag. Anna-Britta Karlsson och I. Jerlov samt teol. och fil. kand. Ann-Louise Zetterberg, bitr. lärare teol. och fil. kand.na Eva Gun Junker och E. G. Hesström, e. o. lärare i slöjd Hilda Norrgren samt till e. lärare i slöjd Ragnhild Wahlström, i teckning Britta Leander-Karlstedt och i gymnastik Ann-Margret Persson;

Norra latin: e. adjunkter fil. mag.na Anna-Greta Eklund, L. Ekbom, A. Slettengren och J. Kullhoff, vikarier i teckning I. Lindkvist, e. o. lärare i teckning Y. Anselhelm och till e. o. amanuenserna Sigfrid Ragnhild Wahlström, i teckning Britta Leander-Karlstedt och i gymnastik Ann-Margret Persson;

Norra latin: e. adjunkter fil. mag.na Anna-Greta Eklund, L. Ekbom, A. Slettengren och J. Kullhoff, vikarier i teckning I. Lindkvist, e. o. lärare i teckning Y. Anselhelm och till e. o. amanuenserna Sigfrid Ragnhild Wahlström, i teckning Britta Leander-Karlstedt och i gymnastik Ann-Margret Persson;

Nya latin: e. adjunkter fil. mag.na Anna-Greta Eklund, L. Ekbom, A. Slettengren och J. Kullhoff, vikarier i teckning I. Lindkvist, e. o. lärare i teckning Y. Anselhelm och till e. o. amanuenserna Sigfrid Ragnhild Wahlström, i teckning Britta Leander-Karlstedt och i gymnastik Ann-Margret Persson;

Södra latin: vik. lektor adjunkt E. C. A. Nilsson, e. o. adjunkter K. Y. Adolphson och F. L. J. Reimyr, e. adjunkter fil. lic. C. A. F. Härenstam, fil. lic. P. H. Elander, och fil. mag. A. S. Johnsson, timlärare fil. mag.na E. S. Wetterbom och L. G. Gjörling samt fil. kand.na K. Y. Fernandik K. V. Vesterberg;

Brunnsa läroverk: e. o. adjunkter G. M. Eriksson, O. E. Jansson och Karen Möllerstedt samt till e. o. amanuenserna Helfrid Cronqvist;

Katedralskolans läroverk: e. o. adjunkter Eva Alsterberg, J. E. F. Carelli och S. G. Hakansson samt till e. o. amanuenserna Karl Johansson;

Östra real: e. o. adjunkter Gunvor Landén, L. E. Larsson, T. Jungnell och Agnes Ohlson, vik. lektor adjunkterna E. Ekström och H. Nilse och till e. adjunkt fil. mag. E. Silfverberg;

Norra real: vik. lektor adjunkt G. Lindberg, till e. o. adjunkterna Helfrid Cronqvist och till e. o. amanuenserna Helfrid Cronqvist;

Södra latins flickläroverk: e. o. adjunkter Elva Alsterberg, J. E. F. Carelli och S. G. Hakansson samt till e. o. amanuenserna Karl Johansson;

Östra real: e. o. adjunkter Gunvor Landén, L. E. Larsson, T. Jungnell och Agnes Ohlson, vik. lektor adjunkterna E. Ekström och H. Nilse och till e. adjunkt fil. mag. E. Silfverberg;

Norra real: vik. lektor adjunkt G. Lindberg, till e. o. amanuenserna Helfrid Cronqvist;

Katarina realskola: e. o. adjunkter G. F. Nilsson, Fanny Brandt och T. Gieder, e. adjunkt teol. kand. H. E. A. Brantberg, e. o. lärare i teckning R. F. Lindström och till e. lärare i musik alfred E. F. Mattsson samt vid

Vera realskola: till e. o. adjunkt J. G. Nordstrand, e. lärare i teckning A. Kellerud samt i gymnastik Flora Jansson och till vikarierande i musik R. Ede och i gymnastik T. G. Bingqvist.

— Stockholmsseminariets övningsskolor: till lektor P. Ake Lindwa i Rörhamn adjunkt Ingeborg Ericsson, till lektorn Bertman vid Norrtäljeskolan Ingrid Ericsson, till e. o. adjunkter Ingeborg Ericsson och Ingrid Ericsson och i husshållsgrenen Adele Lagergvist;

Stockund: e. lärare i teckning K. S. A. Svenska samt till timlärare i musik Sigrid Johnson, i musik och slöjd folkskollärare P. Håkansson och i husshållsgrenen Anna Greta Jansson samt

vid skolan i Sundbyberg till e. lärare lärarinnan Ingrid Tornberg, bitr. lärare i

Samregering gynnar saklighet, men skadar regeringsledningen

Arbetsförhållandena inom statsrådskretsen samt banden mellan ett statsråd och hans partivänner i riksdagen kommer lät ur gångorna vid en samlingsregering, framhåller docent Gunnar Heckscher i ett uttalande om de reformer av statsskicket som förordrats i Dagens Nyheter. Samtidigt ser hr Heckscher i samregerandet enda utvägen ur sådana saliga svårigheter som den politiska situationen i många länder erbjuder. Folkomröstningsidén står i centrum för ett uttalande av professor Karl Hildebert Hovet av garantier mot övergående majoriteters makt.

— Det kan ha sina fördelar att till en början sammanfatta skälen en o t de av Dagens Nyheter framlagda förslagen till en reform av statsskicket, förklarar docent Heckscher. Dessa skäl gälla ve i första rummet samregeringsrerandet — avstår man en gång från att söka tillämpa parlamentarismens vanliga grundsatser, kan det knappast finnas några rimliga invändningar mot vare sig reformförslagen eller aktiveringar av riksdagen.

Ett av motskälen har berörts ingående i tidigare uttalanden, nämligen risken för att den offentliga debatten skulle komma att ta. Men det finns också andra. Under krigåren ägde det sett alltså enligt hr Heckscher — ett politiskt grundsatsen, att det icke svårt för partierna att samarbeta. Man har skulle det bl. a. motsatta om en högerman sutte som förevarsministeer och majoriteten inom regering och riksdag ville nedrusta? Eller om socialdemokrat sutte som socialminister, när samma majoritet ville skära ned femte huvudtitlar eller om en jordbrukaminister från bondeförbundet ställdes inför tvånget att sänka jordbrukets produktpriser? Går det över huvud för sig att föra socialistisk politik i ett departement och borgerlig politik i ett annat? Dessa svårigheter,ökas i hög grad genom statsrevers samhetens utbyggnad och det tilltagande departementsmedlemsbetyget. Det går inte att ta upp era sälla viktigare fråga till "mangling" i allmän statsrådsberedning. Statsrådens arbetsbörda är alltför stor därtill.

Samarbete över partierna skadar partiledare

Härmed sammanhänger oförmågan att samarbeta över förhållande till partierna. En framskjuten politiker sade sig vid samlingsregeringens bildande 1939 tvivla på att de som gått in i regeringen som partiledare skulle komma ut ur den i samma egenskap. Hur blir det över huvud med partiernas rörelsefrihet, om kompromisserna göra upp innanför väl tillslutna dörrar i statsrådsberedningen? Eller — om rörelsefriheten bibehålles — vad är värdet av en kompromiss som riksdagsmajoriteten springer förut och deras press angriper? Slutligen vinade sig redan under krigåren en viss anedning att riksdagen fått ungefär samma åsnaa förslag som härrörde från departementschefer av motsatta partier. Socialdemokraterna ställde sig knappast någonsin särskilt välvilligt till samlingsregeringens ideologiska.

Man kanske kan uttrycka saken så att ju mera man aktiverar riksdagen och departementen, desto mindre blir värdet av kompromisserna i regeringen. Och omvänt: ju mera man åtar sig att samarbeta kring ett gemensamt regeringsprogram, desto större blir risken för att den offentliga debatten avmattas.

Om jag trots dessa omständigheter inte kan finna annat än att Dagens Nyheters förslag är värda det allra största beaktande, beror det mindre på allmänna konsiderationer, än på min personliga åsikt om hur de senaste åren. För det första är det svenska partisystemet faktiskt färgs- representativt just nu — det förvånar mig att Dagens Nyheter icke tagit den saken till sakan till särskild grundning. Våra partier är för många för att politiken skall kunna bygga enligt enkelriktat eller amerikanskt mönster. Men de företräder å andra sidan icke heller i tillräcklig utsträckning de olika nyanserna i folkets åsikter. I många fråga kan en högerman sympatisera med socialdemokraterna; i andra frågor kan en socialdemokrat känna sig dragen till borgerlig politik. Vilkare och riksdagsmän blir tidvis bundna av program och handlingssätt, som de i grunden ogillar — utan att bekännelsen kompromissar genom att utrymme en stor majoritet kan ge för alla meningsnyanser. Detta är en dålig grundval för parlamentarismen.

Knappa majoriteter — skärpta motsättningar

Vidare är knappa majoriteter alltid i viss mån farliga. Det är ju självklart att regeringen får att talar för att vi för lång tid framåt måste räkna med sådana knappa majoriteter som 1944 och 1945 kan väl bli majoriteten kanske även knappare än nu, vare sig sedan de borgerliga eller det socialistiska gruppera lyckas erövra något över 112 mandat i andra kammaren. Det måste vara svårt för en regering på sådan grundval att uppgå några verkliga reformer av arbetsmarknadens art åtminstone om dessa reformer

Svenska ire 'gör' New ork på ömma fötter

— Priset till Dagens Nyheter. —

NEW YORK, 1 juli.

Medan dreas elever ser Skancen. Stadshuset och Slottet och far på svalkande båtturer under Stockholms broar vandrar magistrarna med ömma fötter och svetten i pannan på New Yorks femte avenyer, far med klassade magrovgrysningar till toppen av Empire State Building eller står i stum beundran inför mängden av guldtacker i Federal Reserve Bank of New York.

Magistrarna — och lärarinnorna — som är arton till antalet har gjort en studieresa på egen bekostnad. Deras program är väl så fulltecknat som deras elevkamrater, men efter att i tre veckors tid ha sprungit i kapp med minutierna genom New York och New England, har de utvecklat en beundransvärd skolkningsteknik från de "träkigaste" programpunkterna. När National Association of Manufacturers anordnade förstås ett tillfälle till en fullödig lunch hade således bara åtta av de arton infunnit sig.

Men trots att programmet varit i knarkaste laget har deltagarna tydligtvis haft behållningen av resan varit god.

— Det är bara det att skilling är så kolossalt stort, så man ihland känner sig nästan nedtrycket, säger adjunkt Erik Samuelsson, som är språklärare i Piteå.

Jag har särskilt studerat språkundervisningen och funnit att amerikanerna inte alls ligger så stor vikt vid grammatik och stavningar som vid språkfyrtnen. Eleverna lär sig flera språk här. Eftersom undervisningen i främmande språk är knapphändigare i Amerika än i Sverige när eleverna edast från till nionårs ett passivt kunnande av det språk de studerat, emen de kan åtminstone läsa en bok och förstå det främmande språket, när det talas, vilket inte alltid är fallet med de svenska eleverna.

De aderton lärarna program i Amerika har tillrättalagts för dem av World Study Tours. En vecka tillbringade de i New England, där de bl. a. tittade på Yaleuniversitetet. Helt naturligt har de i första hand studerat amerikanski skolväsen, men de har även besökt banker, New Yorks handelskammare m. m. En programpunkt som fick livligt deltagande var förstås studiet av en New York Yorks sitteta badstränder. Jones Beach.

Den 3-augusti reser halva gruppen tillbaka till Sverige med "Gripsholm", medan andra hälften stannar kvar för att bedriva ever ejälvstudiga studier, för par av lärarna har t. o. m. lämnat sina tjänster och har för avsikt att stanna en längre tid, då de upptäckt att det i Amerika finns oerhört mycket mer att hämta än vad som kan lösgas under en sommermånad.

Skadads väntan på ersättning blir kortare

Naturligtvis gör vi allt vad vi kan för att snabbt behörlig ersättningsmål om skyddsåt i arbetet, säger personal- och lokalbrist har hittills förevärkat arbetet för att göra ett ärendena kommit att ta omödigt lång tid. Uppgiften i en morgonledning på måndagen att behandling eller skulle vara ända upp till 15 månader är dock uppenbart överdriven.

Det är byråsekreteraren Allan Lundberg i försäkringsrådet som yttrar detta då Dagens Nyheter ringer honom med anledning av att arbetarna vid Avesta Jernverk i en motion till Metalls kongress förklagat sig över förda tidsutdragen och ofullständig service av försäkringsrådets arbete. Den gällande ersättningstiden för att ersättningsmål inte vara 4 à 5 månader, fortsätter sekreterare Lundberg, som emellertid poängterar att han ännu inte har tagit ställning till anget men inom försäkringsrådet är de flesta att denna är en förhastad åtgärd. Men vårt anslag är oerhört små och otillräckliga, personalen har anda från det första juli i det närmaste fördubblat sig, i förhållande till de många ärenden vi har att behandla — det har ökat för över 6.000 årligen, varav de flesta besvärsmål — och den tillgängliga personalen har varit nödsakad att tjänstgöra på övertid för att få arbetet så nära på rätt gång. Den omorganisation som nu försiggår, skall väl emellertid hjälpa upp de värsta svårigheterna härvidlag.

Det händer dock att ett ärende verkligen kan ta synnerligen lång tid, något mer än de i artikeln anförda trettio månaderna ligger först inte för oss. Det rör sig nämligen då om s. k. tvistiga fall, där man vid bedömningen av den skadandes besvär måste vända sig till sjukhus för att få ett utlåtande. Det kan då hända att det dröjer halvårsvis innan det finns läkare att tillgå för klaganden, och att hela ärendet då fördröjs något avsevärt längre än vanligt. Orsa är det också så att patienta inte vet vilka utredningar som behöver för att kunna fastställa ett till- eller avstyrkande i ett ersättningsanspråk, och även det bidrar ju att öka väntetiden.

Från den av LO tillsatta, av förre landshövdingen Bernhard Eriemon ledda kommittén, som behöver för att kunna fastställa ett till- eller avstyrkande i ett ersättningsanspråk, och även det bidrar ju att öka väntetiden.

Från den av LO tillsatta, av förre landshövdingen Bernhard Eriemon ledda kommittén, som fått i uppdrag att utreda frågan om olycksfallsutgiftningen fick vi i våras ett yttrande i remiss, och det låger väl för närvarande hos regeringen i väntan på vissa ytterligare utredningar och kommittens slutbetänkande och de åtgärder som regeringen med anledning av förslaget vidtar har vi bara att fortsätta på alltifall och göra vårt bästa för att ärendena skall kunna behandlas och slutföras så fort och smidigt som möjligt.

STOCKHOLMARE STAL BIL I UMEÅ

Från Dagens Nyheters korrespondent.

UMEÅ, måndag.

Polisen i Umeå fick på måndagen meddelande om att en bil som för några tid sedan stulits från länsstyrelsen i Umeå återfunnits i Sundsvall. Polisen där hade beslag på den och tog hand om förraren, ett tjänstgöringsvikarie från Stockholm, som stulit bilen.

Bröder i slagsmål om vackraste frun

Från Dagens Nyheters korrespondent.

ESKILSTUNA, måndag.

Två bröder kom häromdagen i slagsmål på Eskilstunavägen strax utanför Kungsör, och striden stod om vilken av dem som hade den vackraste frun.

Båda bröderna hade sina familjer med sig, och deras fick på vägen se hur bröderna började på varandra för att handgripligt avgöra denna "skönhetstävling". Personer skyndade till och skilde kombattanterna åt, som de hade redan hunnit med att misshandla varandra åtskilligt. När de fått ta sårt bistet av smaklet visade det sig dock att de inte behövde söka likare, men efter uppgörelsen cyklade familjerna åt var sitt håll.

FRUKTEN FRÅN ITALIEN BILLIGARE

Den första sändningen italiensk frukt anlände på måndagen till Stockholm. Det rör sig om cirka 12.000 kg grönvetefrukter, som beräknas komma ut i detaljhandeln på tisdagen. Priset blir 1:70 kr. pr kg. Priset på italienska päron, som väntas komma nästa vecka, blir 2:50 kr. pr kg, vilket är 50 öre mindre än i fjol.

© Tingstensamlingen Publicerad med tillåtelse av Dagens Nyheter AB.